

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Poznaniu

Ujednolicony tekst.

LPO-4101-30-01/2011
P/11/022

Poznań, dnia 7 marca 2012 r.

**Pan
Piotr Florek
Wojewoda Wielkopolski**

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli – Delegatura w Poznaniu skontrolowała Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu w zakresie funkcjonowania kontroli zarządczej, z uwzględnieniem działalności audytu wewnętrznego, w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 30 września 2011 r.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym w dniu 27 lutego 2012 r., Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Panu Wojewodzie niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia, pomimo stwierdzonych nieprawidłowości, wdrażanie kontroli zarządczej i funkcjonowanie jej elementów, w szczególności w aspekcie prowadzenia procesu rekrutacji i szkolenia pracowników, a także funkcjonowanie audytu wewnętrznego.

Powyższą ocenę ogólną uzasadniają przedstawione niżej oceny częściowe.

1. NIK pozytywnie ocenia ustalenie Zarządzeniem Wojewody Wielkopolskiego Nr 81/10 z dnia 21 marca 2010 r., w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania w Urzędzie kontroli zarządczej: strategii zarządzania ryzykiem, procedury kontroli zarządczej oraz wykazu dokumentów z nią związanych. W regulacjach tych zostały określone, m.in.: misja i wizja działania Urzędu, procedury funkcjonowania kontroli zarządczej w obszarach odpowiadających jej elementom, podstawowe dokumenty określające zadania Urzędu, a także cel zarządzania ryzykiem obejmujący jego identyfikację i analizę. NIK zwraca uwagę, że w przywołanym Zarządzeniu nie zostały określone akceptowane poziomy ryzyk zidentyfikowanych w Urzędzie. Zdaniem NIK zamieszczone w powyższym dokumencie „poziomy ryzyka”, wbrew wyjaśnieniom Dyrektora Generalnego Urzędu, nie określały akceptowanego poziomu ryzyk, wskazując jedynie poziom prawdopodobieństwa ich wystąpienia. Nieokreślenie akceptowanego poziomu ryzyka, w ocenie NIK świadczyło o braku zgodności ze standardem nr 8 kontroli zarządczej określonym w Komunikacie Nr 23 Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie standardów kontroli zarządczej dla sektora finansów publicznych² (standardy kontroli zarządczej).

1.1. W Urzędzie funkcjonowały systemy: planowania celów i zadań oraz oceny stopnia ich realizacji. NIK zwraca uwagę, że nie zostały formalnie ustalone stałe zasady monitorowania realizacji przez poszczególne komórki organizacyjne WUW celów i zadań okresowych, a także zasady postępowania w przypadku stwierdzenia przekroczenia dopuszczalnego poziomu danego ryzyka co wskazywało na niepełne wdrożenie standardu kontroli zarządczej nr 6.

¹Dz. U. z 2012 r. poz. 82, ze zm.

²Dz. Urz. MF Nr 15 poz. 84; Przywołane w dalszej części niniejszego wystąpienia pokontrolnego standardy kontroli zarządczej, odnoszą się do treści przedmiotowego Komunikatu Nr 23.

1.2. NIK pozytywnie ocenia przeprowadzenie w Urzędzie procesów identyfikacji, monitorowania i analizy występujących w nim ryzyk. W toku kontroli stwierdzono, że zgodnie ze standardem nr 7 kontroli zarządczej, w przypadku zmiany warunków funkcjonowania Urzędu, dokonywano ponownej identyfikacji ewentualnych ryzyk. W procesie analizy zidentyfikowanych ryzyk uczestniczył Zespół Audytu, proponując kierunki działań mających na celu zminimalizowanie ewentualnych skutków zmaterializowania się ryzyk. NIK zwraca uwagę na fakt przywoływania „akceptowanego poziomu ryzyka” w pismach Dyrektora Generalnego Urzędu do kierowników komórek organizacyjnych w sprawie podsumowania monitorowania ryzyk, pomimo, że w okresie objętym kontrolą poziom ten nie został określony. W toku kontroli stwierdzono niezrealizowanie wniosku sformułowanego w wyniku monitoringu ryzyk za I półrocze 2010 r., dotyczącego potrzeby ustalenia procedury zamieszczania informacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu.

1.3. NIK pozytywnie ocenia przeprowadzenie w Urzędzie we wrześniu 2011 r. samooceny jako elementu procesu monitorowania i oceny kontroli zarządczej, przy pomocy arkuszy zgodnych z wytycznymi Ministra Finansów ustalonymi w 2011 r.³ NIK zwraca jednak uwagę, że nieprzeprowadzenie takiej samooceny w 2010 r. było niezgodne z zaleceniem zawartym w standardzie nr 20 kontroli zarządczej. Zdaniem NIK, nieokreślenie w 2010 r. przez Ministra Finansów wytycznych w zakresie dokonania samooceny kontroli zarządczej, nie stanowiło przeszkody dla jej przeprowadzenia, ponieważ Urząd dysponował w tej kwestii właściwymi instrumentami ustalonymi w ww. Zarządzeniu Nr 81/10⁴.

1.4. NIK pozytywnie ocenia ustalenie w Urzędzie procedur wewnętrznych dotyczących przeprowadzania naborów na stanowiska urzędnicze⁵. W przywołanych procedurach nie zawarto obowiązku dokumentowania faktu poinformowania kandydatów o ich zakwalifikowaniu do kolejnego etapu naboru.

W zakresie prowadzenia przez Urząd naborów na stanowiska urzędnicze, stwierdzone w toku kontroli NIK, nieprawidłowości dotyczyły nieprzeprowadzenia, w trakcie trzech spośród dziesięciu badanych naborów, obligatoryjnego wstępnego postępowania selekcyjnego, co naruszało ww. wewnętrzne uregulowania. Uchybieniem było także niezamieszczenie w sześciu protokołach naborów adresów najlepszych kandydatów, co było niezgodne z art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej⁶. NIK zwraca także uwagę, że w przypadku dwóch naborów, protokoły ich przeprowadzenia zostały podpisane przez komisję rekrutacyjną w składzie odmiennym od ustalonego przez Dyrektora Generalnego.

Realizacja pięciu badanych szkoleń odbywała się na zasadach określonych w obowiązującym do dnia 29 października 2010 r. rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie szkoleń w służbie cywilnej⁷. NIK zwraca uwagę, że dwa poddane kontroli szkolenia, wbrew obowiązującym w Urzędzie uregulowaniom⁸, nie zostały uwzględnione w rocznym planie szkoleń.

NIK pozytywnie ocenia przeprowadzenie przez Urząd zgodnie z zaleceniem standardu nr 2 kontroli zarządczej szkoleń pracowników w zakresie funkcjonowania kontroli zarządczej, stwierdzając jednocześnie, że wzięło w nim udział ok. 70% pracowników zatrudnionych w WUW w korpusie służby cywilnej.

2. W latach 2010–2011 (do dnia 30 września), stosownie do art. 274 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych⁹ (ufp) w Urzędzie był prowadzony audyt wewnętrzny. Jednak NIK wskazuje na zwłokę w dostosowaniu postanowień statutu Urzędu dotyczących zakresu zadań Zespołu Audytu do treści art. 272 ust. 1 i 2 ufp. Przedmiotowa aktualizacja weszła w życie dopiero z dniem 12 lutego 2010 r.¹⁰, tj. w terminie 43 dni od daty obowiązywania tego przepisu.

2.1. Zasady i cele audytu wewnętrznego w Urzędzie zostały określone w obowiązującej w okresie objętym kontrolą „Karcie audytu wewnętrznego Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego” (Karta) zatwierdzonej w 2006 r. przez Dyrektora Generalnego Urzędu. NIK zwraca uwagę na niewdrożenie w Urzędzie standardu nr 1000 audytu

³Komunikat Nr 3 Ministra Finansów z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie szczegółowych wytycznych w zakresie samooceny kontroli zarządczej dla jednostek sektora finansów publicznych – Dz. Urz. MF nr 2 poz. 11.

⁴„Kwestionariusz samooceny” stanowiący zał. nr 4 do „Strategii zarządzania ryzykiem” stanowiącej załącznik nr 3 do Zarządzenia Wojewody Wielkopolskiego Nr 81/10 z dnia 18 marca 2010 r. w sprawie kontroli zarządczej w WUW.

⁵Procedury wprowadzone pismami Dyrektora Generalnego Urzędu: nr OA.IV-6.1100-82/09 z dnia 14 maja 2009 r. oraz nr OA.IV-5.1100-104/10 z dnia 17 listopada 2010 r.

⁶Dz. U. Nr 227, poz. 1505, ze zm.

⁷Dz. U. Nr 76, poz. 507, ze zm.

⁸§ 5 ust. 1 i § 6 Zarządzenia nr 14/08 Dyrektora Generalnego WUW z dnia 28 maja 2008 r. w sprawie „Zasad finansowania kosztów i dofinansowania ...”; § 4 ust. 1 i 3 Zarządzenia nr 44/10 Dyrektora Generalnego WUW z dnia 27 października 2010 r. w sprawie „Zasad podnoszenia i doskonalenia kwalifikacji ...”.

⁹Dz. U. Nr 157, poz. 1240, ze zm.

¹⁰Data wejścia w życie Zarządzenia nr 634/09 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 22 grudnia 2009 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie nadania statutu WUW.

wewnętrznego¹¹, skutkujące nieprzedstawieniem karty do zatwierdzenia Wojewodzie Wielkopolskiemu oraz niezaktualizowaniem powyższego dokumentu. W trakcie kontroli NIK stwierdzono ponadto nieokreślenie w Karcie charakteru usług doradczych, co było niezgodne z treścią standardu nr 1000.C1 audytu wewnętrznego. Obowiązek stosowania standardów audytu wewnętrznego przez Zespół Audytu wynikał bezpośrednio z postanowień jego regulaminu organizacyjnego oraz Karty.

Szczegółowe uregulowania odnoszące się do prowadzenia audytu wewnętrznego zawarte zostały w obowiązującej w Urzędzie „Księdze procedur audytu wewnętrznego” z dnia 28 czerwca 2007 r. (Księga procedur). NIK stwierdziła, iż zamieszczone w niej regulacje były niespójne w części dotyczącej programu zadania audytowego z § 19 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia z dnia 1 lutego 2010 r. w sprawie przeprowadzania i dokumentowania audytu wewnętrznego¹² (rozporządzenie z dnia 1 lutego 2010 r.), zaś w części dotyczącej sprawozdania z audytu wewnętrznego, nie zawierało treści wymaganych § 24 ust. 2 pkt 4 i 5 ww. rozporządzenia. Ponadto w zakresie wzoru planu audytu zapisy Księgi procedur nie zostały dostosowane do wymogów określonych rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowego sposobu i trybu przeprowadzania audytu wewnętrznego¹³ w okresie jego obowiązywania. Dostosowanie Księgi procedur do obowiązujących przepisów nastąpiło dopiero w trakcie kontroli NIK, w dniu 4 listopada 2011 r.

2.2. Audyt wewnętrzny prowadzony był, stosownie do wymogu określonego w art. 283 ust. 1 tej ustawy, w oparciu o roczne plany audytu wewnętrznego na 2010 i 2011 r., które zostały opracowane zgodnie z celami WUW oraz z wykorzystaniem analizy ryzyka, określającej priorytety dla działań audytu. W związku z brakiem wiedzy audytorów wewnętrznych na temat ustaleń dwóch kontroli NIK, przeprowadzonych w 2010 r., przy sporządzaniu analizy ryzyka na 2011 r., nie została spełniona dyspozycja § 5 ust. 3 pkt 4 rozporządzenia z dnia 1 lutego 2010 r., która zobowiązuje kierownika komórki audytu wewnętrznego do wzięcia pod uwagę wyników innych kontroli. W ocenie NIK, powyższe zdarzenie świadczy o niewłaściwym stosowaniu standardu nr 17 kontroli zarządczej.

Plany audytu na 2010 r. i na 2011 r. nie zawierały wymaganych § 8 ust. 1 pkt 5 i 7 rozporządzenia z dnia 1 lutego 2010 r., informacji o czasie i ilości planowanych czynności doradczych oraz o cyklu audytu, zaś dane o czasie planowanych zadań zapewniających oraz czynności sprawdzających nie były podane w osobodniach (§ 8 ust. 1 pkt 4 i 6) lecz w dniach i w etatach. Ponadto, w planie na 2011 r. nie zamieszczono obligatoryjnych wyników analizy zasobów osobowych (§ 8 ust. 1 pkt 2).

2.3. W ocenie NIK, nie zostały w pełni zrealizowane obowiązki sprawozdawcze ciążyące na audytorze wewnętrznym, ponieważ, dokument „Przegląd systemu zarządzania – audyt wewnętrzny”, będący częścią opracowania pn. „Przegląd Systemu Zarządzania w WUW”, który, w ocenie audytora wewnętrznego, świadczył o wypełnieniu dyspozycji art. 283 ust. 5 ufp., nie zawierał elementów określonych w § 34 ust. 1 rozporządzenia z dnia 1 lutego 2010 r. tj.: informacji na temat zrealizowanych zadań zapewniających w aspekcie odniesienia ich do planu audytu wewnętrznego, omówienia zidentyfikowanych istotnych ryzyk i słabości kontroli zarządczej, wskazania przyczyn zaistnienia ewentualnych znaczących odstępstw w realizacji planu audytu. Ponadto nieprzekazanie przez kierownika Zespołu Audytu ww. dokumentu do komórki audytu wewnętrznego utworzonej w ministerstwie właściwym dla tego działu administracji rządowej, stanowiło naruszenie obowiązku wynikającego z § 34 ust. 2 rozporządzenia z dnia 1 lutego 2010 r.

Opracowana na podstawie art. 295 ust. 1 ufp, informacja o realizacji zadań z zakresu audytu wewnętrznego w roku poprzednim, w ocenie NIK, została sporządzona nierzetelnie. Kierownik Zespołu Audytu zaprezentowała w niej błędne dane o liczbie osobodni przeznaczonych na zadania zapewniające oraz o liczbie zaleceń ujętych w sprawozdaniu z realizacji jednego z zadań zapewniających. Ponadto, audytor wewnętrzny nie zastosował się do wzoru informacji określonego w załączniku do Komunikatu Nr 25 Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2009 r.¹⁴ i wykazał dwa zadania zapewniające, których realizacji w 2010 r. nie podjęto oraz jedno zadanie, którego realizację zakończono dopiero w 2011 r., a także nie wskazał liczby osobodni przeznaczonych na poszczególne czynności doradcze.

¹¹W brzmieniu wynikającym z Komunikatu Ministra Finansów Nr 8 z dnia 20 kwietnia 2010 r. – Dz. Urz. MF Nr 5 poz. 24; Przywołane w niniejszym wystąpieniu pokontrolnym standardy audytu wewnętrznego zostały określone komunikatami Ministra Finansów: Nr 1 z dnia 19 lutego 2009 r. – Dz. Urz. MF Nr 2 poz. 12, Nr 8 z dnia 20 kwietnia 2010 r. – Dz. Urz. MF Nr 5 poz. 24 oraz Nr 4 z dnia 20 maja 2011 r. – Dz. Urz. MF Nr 5 poz. 23.

¹²Dz. U. Nr 21, poz. 108.

¹³Dz. U. Nr 66, poz. 406

¹⁴Komunikat Nr 25 Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 2009 r. w sprawie wzoru informacji o realizacji zadań z zakresu audytu wewnętrznego – Dz. Urz. MF nr 15, poz. 85 – obowiązujący do dnia 31 stycznia 2011 r.

2.4. Zdaniem NIK, audytorzy wewnętrzni podczas realizacji zadań audytowych naruszyli w niżej opisany sposób przepisy powszechnie obowiązujące, standardy audytu lub uregulowania wewnętrzne, w zakresie przygotowania zadań, ich realizacji oraz sporządzania sprawozdań.

W trakcie kontroli NIK ustalono, że dla jednego spośród sześciu poddanych badaniu zadań zapewniających nie został opracowany program, co stanowiło naruszenie § 18 ust.1 i 2 pkt 4 rozporządzenia z dnia 1 lutego 2010 r. NIK zwraca uwagę, że trzy z pięciu programów audytu, wbrew przepisowi § 19 ust. 3 rozporządzenia z dnia 1 lutego 2010 r., nie zostały zatwierdzone (opatrzone podpisem) Kierownika Zespołu Audytu. Pomimo, iż analizowane programy zadań zapewniających były zgodne z przepisami § 19 ust. 1 pkt 1-5 rozporządzenia z dnia 1 lutego 2010 r. oraz wskazywały na uwzględnienie przy ich opracowaniu wymogów § 18 ust. 2 pkt 1-3 i 5 tego rozporządzenia, NIK stwierdziła, że we wszystkich z nich nie wskazano sposobu klasyfikowania wyników audytu dla poszczególnych kryteriów. W jednym programie niezamieszczono kryteriów oceny ustaleń stanu faktycznego w zakresie możliwości wprowadzenia usprawnień w systemie kontroli zarządczej w obszarze ryzyka objętym zadaniem zapewniającym. Stanowiło to naruszenie przepisów § 18 ust. 2 pkt 4 i § 19 ust. 1 pkt 6 i 7 ww. rozporządzenia. NIK zwraca także uwagę, że nie dokonując, na mocy § 19 ust. 2 powyższego przepisu, aktualizacji programów dwóch z trzech zadań zapewniających realizowanych w 2010 r., audytor wewnętrzny nie dochował należytej staranności, ponieważ czynności audytowe zostały zakończone znacząco po upływie terminów określonych w ich programach (odpowiednio po 41 i 83 dniach).

NIK wskazuje na zatwierdzenie dwóch programów zadań zapewniających przez Dyrektora Generalnego Urzędu, pomimo iż zgodnie z dyspozycją § 19 ust. 3 rozporządzenia z dnia 1 lutego 2010 r. uprawnienie do ww. czynności należało do kierownika komórki audytu wewnętrznego. Zdaniem NIK, w tych dwóch przypadkach naruszono niezależność audytu wewnętrznego, gwarantowaną standardem nr 1110.A1 audytu wewnętrznego, według którego audyt wewnętrzny nie może być narażony na jakiegokolwiek próby narzucenia zakresu audytu.

Audytor wewnętrzny nie dochował w 2011 r., określonego w art. 287 ufp obowiązku prowadzenia audytu na podstawie upoważnienia, o czym świadczyło prowadzenie czynności audytowych w dwóch zadaniach zapewniających po terminach wynikających z upoważnień do ich przeprowadzenia.

NIK zwraca uwagę, że poinformowanie kierownika komórki audytowanej o przeprowadzeniu jednego z audytów nastąpiło w terminie dziesięciu dni przed datą wydania upoważnienia do jego przeprowadzenia, które w myśl § 17 rozporządzenia z dnia 1 lutego 2010 r., stanowi rozpoczęcie realizacji zadania zapewniającego.

Wynikający z zapisów Księgi procedur, wymóg informowania kierownika komórki audytowanej o przedmiocie i czasie trwania audytu na 14 dni przed jego rozpoczęciem nie został spełniony w przypadku pięciu zadań zapewniających (3 z 2010 r. i 2 z 2011 r.). Natomiast w trzech przypadkach nie przeprowadzono narady otwierającej (1 z 2010 r. i 2 z 2011 r.), pomimo dyspozycji wynikającej z Księgi procedur.

NIK zwraca uwagę na fakt, że podpisanie sprawozdania z realizacji dwóch zadań zapewniających z 2010 r. tylko przez jednego z dwóch uczestniczących w nich audytorów stanowiło naruszenie § 24 ust. 3 rozporządzenia z dnia 1 lutego 2010 r.

W ocenie NIK, w przypadku jednej spośród 12 analizowanych czynności audytowych, audytorzy Zespołu Audytu nie wywiązali się z wynikającego ze standardu nr 2120.C3 audytu wewnętrznego, obowiązku powstrzymania się od przejmowania jakichkolwiek obowiązków kierownictwa i faktycznego zarządzania ryzykami. Wymieniony przypadek dotyczył udziału audytorów w sporządzeniu treści. Zarządzenia Nr 81/10 (w tym w szczególności identyfikacji występujących w Urzędzie ryzyk). Według treści dokumentu „Przegląd systemu zarządzania – Audyt Wewnętrzny” audytorzy wewnętrzni zebrali i przeanalizowali ryzyka zidentyfikowane w Urzędzie oraz wskazali wybrane ryzyka do dalszego monitorowania i aktualizacji.

3. Zespół Audytu w 2010 r. oraz w 2011 r. zrealizował odpowiednio 13 i 10 zadań audytowych, w tym po cztery zadania zapewniające, pomimo iż w badanym okresie zaplanowana do wykonania była ta sama liczba sześciu zadań audytowych.

W ocenie NIK, Zespół Audytu nie wypracował dotychczas zasad monitorowania efektów zadań zapewniających i czynności doradczych, w tym zasad obliczania efektów finansowych oraz zasad monitorowania stopnia realizacji wydanych zaleceń poaudytowych. Wprowadzenie wskazanej regulacji jest zdaniem NIK uzasadnione potrzebą ustalania wymiaru oszczędności w wydatkach ze środków publicznych oraz skuteczności realizacji dochodów budżetowych, w odniesieniu do formułowanych przez Zespół Audytu zaleceń.

Audytorzy wewnętrzni przy realizacji zadań zapewniających każdorazowo odnosili się do prawidłowości funkcjonowania kontroli zarządczej w obszarze objętym zadaniem audytowym. W wyniku przeprowadzenia dwóch zadań zapewniających, spośród sześciu zadań zapewniających objętych przez NIK badaniem, audytor wewnętrzny sformułował zalecenia, które odnosiły się do funkcjonujących w Urzędzie zasad rozliczania delegacji

służbowych oraz prawidłowości ewidencjonowania sprzętu informatycznego i oprogramowań. Według dokumentu „Przegląd systemu zarządzania w WUW” za 2010 r. w wyniku prowadzenia audytu wewnętrznego m.in. skutecznie wdrożono system kontroli zarządczej, wprowadzono mechanizmy zarządzania ryzykiem oraz podjęto działania mające na celu zapobieganie zmaterializowaniu się ryzyk. Szacunkowa wartość efektów finansowych działalności audytu wewnętrznego wyniosła w 2010 r. ok. 100 tys. zł, natomiast w 2011 r. (30 września) 157 tys. zł.

4. Wbrew treści standardu nr 1300 audytu wewnętrznego, kierownik Zespołu Audytu nie opracował programu zapewnienia i poprawy jakości. Niepoddanie Zespołu Audytu do czasu zakończenia kontroli NIK, ocenie zewnętrznej, której termin przeprowadzenia minął w dniu 30 czerwca 2011 r.¹⁵, świadczyło o braku stosowania standardu nr 1312 audytu wewnętrznego.

5. NIK zwraca także uwagę, że mimo, iż zgodnie z § 15 rozporządzenia z dnia 1 lutego 2010 r. w planie audytu na 2011 r. odzwierciedlono wynik analizy zasobów osobowych, w aktach stałych nie udokumentowano jej przeprowadzenia. W aktach tych nie udokumentowano także podjętych w 2010 r. działań Kierownika Zespołu Audytu dotyczących wyjaśnienia przez Ministerstwo Finansów wątpliwości odnoszących się do aktualizacji Księgi oraz potwierdzenia przekazania do Ministerstwa Finansów informacji o realizacji planu audytu w 2010 r.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Zaktualizowanie obowiązującej w Urzędzie „Karty audytu ...” i zatwierdzenie jej przez Wojewodę Wielkopolskiego, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie standardami audytu wewnętrznego.

2. Wyeliminowanie działań zagrażających bezstronnemu wykonywaniu przez Zespół Audytu jego ustawowych zadań, w tym zapewnienie realizacji wyłącznego uprawnienia audytora wewnętrznego do zatwierdzania programów zadań audytowych.

3. Określenie akceptowanych poziomów zidentyfikowanych w Urzędzie ryzyk, w celu wypełnienia dyspozycji standardu nr 8 kontroli zarządczej.

4. Zapewnienie nieprzejmowania przez audytora wewnętrznego zadań z zakresu zarządzania jednostką, zgodnie ze standardem nr 2120.C3 audytu wewnętrznego, w tym faktycznego zarządzania ryzykami.

5. Podjęcie działań w celu:

- wprowadzenia zasad obliczania i dokumentowania efektów audytu oraz systemu monitorowania wykonania zaleceń poaudytowych,
- opracowania i wprowadzenia programu zapewnienia i poprawy jakości oraz poddania Zespołu Audytu ocenie zewnętrznej,
- rzetelnego opracowywania planów audytu wewnętrznego i sprawozdań z jego realizacji, a także realizowania obowiązków informacyjnych związanych z tymi dokumentami,
- prawidłowego prowadzenia akt stałych audytu.

Najwyższa Izba Kontroli – Delegatura w Poznaniu, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Pana Wojewodę w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Panu Wojewodzie prawo zgłoszenia na piśmie do dyrektora Delegatury NIK w Poznaniu umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym wyżej mowa, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.

¹⁵Termin 5 lat do przeprowadzenia oceny zewnętrznej rozpoczyna się w momencie formalnego przyjęcia standardów przez komórkę audytu wewnętrznego / audytora wewnętrznego. W polskim systemie audytu wewnętrznego w sektorze publicznym za datę graniczną należy przyjąć 30 czerwca 2006 r., kiedy zaczął obowiązywać Komunikat Nr 11 Ministra Finansów z dnia 26 czerwca 2006 r. dotyczący przyjęcia standardów audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych - Dz. Urz. Nr 7, poz. 56. Zatem termin 5 lat, w przypadku komórek audytu wewnętrznego funkcjonujących w momencie ogłoszenia komunikatu – upływał w czerwcu 2011 r.